

Коли вже запізно...

Володимир Ліпкан

Колись людина вдумно запитала:

"*Яке найбільш болюче слово існувало?*"

Я довго думав, і нарешті я сказав:

"Це — пізно" — більш ніщо я не згадав.

Запізно нам *кохання* повертати,

Плекаючи надії і сміливі мрії.

І прагнути все відновити, зламане більш не ламати,

І впоперек всі повернути вщент події.

Запізно у *любові до батьків* зізнання.

Добро, увага і турбота й піклування.

Батьки пішли... А ти — *свою* родину будував,

А врешті, так не зрозумів, що ти життя проспав.

В гонитві власного благополуччя,

У світлім вирії буремності подій,

Таке собі добра і вигоди сполуччя

Насправді — дім, що повний нездійснених мрій.

Батьки старіли, ми відверто це не помічали,

Весь час життям своїм ми крокували.

А хто сказав нам, що вони — *не наша* вже родина,

Що маємо дітей і чоловіка і свою дружину?

Запізно все це з часом розуміти,

Без матері й без батька ми не мали б жити.

Повага, піклування, справжня любов —

Це те, що при житті потрібно їм як кров !

Колись і ми батьками станем,

І діти наші теж колись підуть.

І саме в час цей все у мить осягнем,

Як смутно буде те, що нас спіткав той самий путь.

Запізно про *дитинство* пригадати

Весь час в роботі, ніколи і не на часі,

Дитинство промине і згасне вогник щастя в хаті
Розчинеться батьківство в іншій іпостасі.

Зростають діти дуже швидко
Дитинство — мить, запізно розуміємо ми це.
Їх посмішки, і щастям очі сяючі несамовиті,
Безмежна радість, неба синього блакить.

Запізно у коханні зізнаватись,
У час, коли давно для цього вже минув.
Замість кохання дружбой милуватись,
Коли отямився, то зрозумів і все збагнув.

Ніколи не запізно, щоб **кохатись**.
Запізно в цьому щиросердно зізнаватись.
Свою Людину стрінеш, може, раз в житті,
А помилився з вибором — то і живеш на самоті.

Запізно шанс очікувати у житті,
Ніколи слушного не стане нам моменту.
Потрібно бути готовим діяти і помилятись, але далі йти,
І не зважати ні на які примхи долі й інциденти.

Запізно на роботу дорікати:
Потрібно із душею вільно працювати.
Діоптрії у щастя треба позичати,
Тоді "**запізно**" буде рідше вам лунати.

Запізно в старості про мрії милувати
Під час життя потрібно їх на повну утіляти!
Життя не повернути у зворотний бік,
Тому не пропустіть ви свій буття Потік.

Запізно — означає назавжди, не відворотно,
Воно як вирок, є безповоротним.
Нехай все вчасно буде в вашому житті,
І слів запізно чули менше ви!

07.03.2026